

68. ՀՈԳԵԱՌԸ

Մին մարթ առանց զոնադ հաց չար օտում: Մին օր շատ եշում ա, եշում, տընսնում, վընր տոնը մարթ լի կյամ, խուրչինը օմուքն ա քցնում, տանան տոնա կյամ, հղե իննում, վընր քյինն տընսնա հիշտե՞ղ ա մարթ պտահում, հանցու վընր նհետը նստե, հաց օտե: Շատ ա քյիննում, թա խրեզյ, մին ըխպըրու զրադ ա տոնա կյամ: Շատ սուվըծացած ա իննում, օզում ա լիհն վընր նստե հաց օտե, բնրդան հրիշտրնկը տոնա ա կյամ տրա առաչը: Տա խիլն վախում ա: Հրիշտրնկն ասում ա.—Վախումիլ, ես քու ախպընր ըմ: Հտ մարթը թա՝ ես ախպընր շօնեմ: Հրիշտըրնկը ասում ա.—Եկալ ըմ, վընր քեզ մին պեն ասեմ: Մինչև կյանքետ վերըլ փըսակվես—վուչ, վընր փըսըկվեցեր, հենց առաչին օրը մըռնըլական ըս: Ասում ա, քյիննում: Հտ մարթը մտածում ա, մտածում, ետնան էլ թա՝ դե հի՛նչ պիտի անեմ, օզած-չօզած պիտի փսակվեմվուչ: Հտ խոսկը ըսկանալան ետը տա կլմի ա յոր օնում, ինզյնեմ ժըմըկենն, ասում ա վընր ետ քյինամ տոն, իմ հնր, իմար, պարեկամենս, հնգերունքս յիրն յըն տըռնըլական ըստիբին, վընր փսակվեմ: Տա ժըմըկենրումը կենում ա, շորերը լոխ ճղորտվում ա, իրեսը մզըկալում:

Մին օր էրկու ըստրաժնիկենն տոնա ըն կյամ տրա առաչը, տրա յիրն կզնըվում, ասում.—Թաքավընրը մընուալ ա, ժուղովուրթը լոխ հըվաքվում ըն, վընր թաքավընր ճոկեն, տու ըստընդ հինչ ըս անում: Հտ մարթին փոնում ըն, տանում թաքավընրեն պըլատեն ըըըլին մին դնդ տընդ: Տա եշում ա, տընսնում ժուղո-

էլ թաքաւորներ ըն տիննական: Տա վրեր եշում ա, տընսնում լոխ
լնվ կենցված մընծ-մընծ պաշտոնու մարթիք, ինքն էլ ճշորտված
շուրերավ, հըմընշիւն մին դրադ տընդ կուշու ա անում: Ղուշը
պեց ըն թողում, թուշ կյամ ա տրա կլխեն վրեր կյամ: Հըվաքված
մարթիք ասում ըն թուղեցեք ռադ ինի, տրանա թաքաւորներ շի
ինիլ: Ղուշը նորից ըն պեց թողում, էլլա յա կյամ տրա կլխեն
վրեր կյամ: Ժուղովորթն ասում ըն.—Հնլընթ սրանում մին հի-
նար կա, մին պեն կա, վրեր զուշն իրեք դնում էլ սրա կլխեն ա
վրեր կյամ: Պիրնւմ ըն տրան թաքաւորներ տինում, տանում հա-
մամ, լըղըցնում, իրեսը վրեր անում, շորերը փոխում, թաքաւորե-
րեն ըխնըկանը նհետ փսակում: Սնրթն հնրնըգնը վրեր տա
պիտի կնգանը նհետ անց կըցընե, դասիդանն յըտըցնում ա, շը-
լըմովի յա անում, կնեգն էլ թա՝ տընսնում ըմ, վրեր մին դնորդ
օնեա, ասում շըս, ասե, տընսնամ հի՛նշ ա պըտահալ: Տա թա
քանա հի՛նշ կնեղեմ, հրիշտընկը իստի պեն ա ասալ: Կնեգը թա՝
հըսընեն հունց պընղըցրած ա, պահակեն հունց վընենը կացած
ըն, վընշ մին հրիշտընկ կարել շի մուտանա: Տա լիհն շորերը
հանում ա, վրեր նի մենե տընդը, հրիշտընկը կյամ ա կոխկեն
վընենը կենում, թա պա քեզ հի՛նշ ըմ ասալ: Էտ մարթն ասում
ա.—Լա՛վ, սըխալվալ ըմ: Հրիշտընկը թա՝ դե վրեր սըխալվալ ըս,
նեւ ըրա հոթիտ տո, վրեր տանեմ: Տա թա՝ պա իմ ախպըր շըս,
թող լիհն աղոթկ անեմ պրծենեմ, ետնան էլլա հոթիտ առնում ըս,
առ: Հրիշտընկը թա քեզ քսան մնուտ ժամանակ ըմ տամ, մենակ
տու շըս, օրիշ տընդ էլ պիտի քլինեմ: Տա հնրնն աղոտկը շատ
էրկան ա անում, հրիշտընկը միշտ թալդի յա տամ, թա նեւ ըրա,
տա յըտըցնում ա: Վերլը, հրիշտընկը տընսնում ա, վրեր շատ ա
յըտանում, ճարը կտրած, թողում ա, քլինեմ, էտ մարթին ա-
սում.—Իսկական հրիշտընկը էս դնում տու տընեմ, հիշքան օ-
ղում ըս, ապրե:

